Morgenstjernen

Organ for

Jesu Kristi Kirke av Siste Dages Hellige

Ti fra Zion skal utgaa lov, og Herrens ord fra Jerusalem.
(Mika 4, 2).

NR. 16 | 15. AUGUST 1924 | 3 AARG.

TRONDHJEMS HALVAARLIGE KONFERANSE

blev avholdt i Trondhjem den 6. juli under præsidium av missionspræsident for den europæiske mission David O. McKay og ledet av konferansepræsident Karl Jensen. Søndagsskolen aapnedes kl. 10 ½ med salmen: «Vær velkommen søndag morgen». Bøn av præsident David O. McKay. Fortsatte med salmen: «I vort elskte Deseret». — Nadveren blev derpaa administrert av brødrene Bernt Rindal og Bergsveind Aspen. Derefter bød konferansepræsident Karl Jensen forsamlingen velkommen og ønsket at det maatte bli en behagelig og lærerik søndagsskole og konferanse, saa at vi derfra kunde hente minder for hele livet. — Et program blev derefter utført av barneklassen. Troesartiklerne av syv smaapiker. Sang av Astrid Halvorsen, dikt av Dagny Sommervold, oplæsning av Asbjørg Johnsen, sang av Astrid Halvorsen og Alfhild Hagen. — Præsidentinden for de kvindelige hjælpeforeninger i Europa Emma Ray McKay talte til barnene og formante dem til altid at være lydige mot forældre og lærere. — Præsidentinden for den norske kvindelige hjælpeforening Margaret Peterson gjorde nogen bemerkninger, hvori hun uttalte sin glæde over at barnene var fremmødt præcis og ønsket at de altid maatte være i tide for at opfylde Guds bud og befalinger. — Derefter talte præsident David O. McKay til søndagsskolen og opfordret alle til at tale sandhet og være ærlige. — Konferansepræsident Karl Jensen

takket for opmerksomheten og møtet sluttet med salmen: «Hav tak for profeten du sendte». Taksigelse av søndagsskolebestyrer Paul Helberg.

* * *

Derefter blev der avholdt instruktionsmøte for søndagsskolens lærere avholdt under ledelse av missionspræsident A. Richard Peterson. Aapnedes med salmen: «Tak for vor skole». Bøn av ældste John Øien. — Præsident David O. McKay gav mange gode raad og instruktioner og velsignet søndagsskolen. Møtet sluttet med salmen: «Der er skjønhet». Taksigelse av søster Lagertha Kristiansen.

* * *

Grens- og fastemøte blev avholdt kl. 1 under ledelse av konferansepræsident Karl Jensen og aapnedes med salmen: «Morgenrødens straaler bryte». Bøn av ældste Ole Hansen. Fortsattes med salmen: «Nu forsamles vi». — Nadveren blev derpaa administrert av ældsterne John Øien og Paul Helberg. — Derefter blev kirkens autoriteter foreslaaet opholdt i tro og forbønner efter beslutning fra siste halvaarskonferanse i Salt Lake City av missionspræsident A. Richard Peterson. — Som missionspræsident for den norske mission A. Richard Peterson, for Trondhjem konferansepræsident Karl Jensen, med John Øien og Bernt Rindahl som første og anden raadgiver og Martha Jensen som konferansesekretær. — Derefter blev tiden git til søskende for at bære sine vidnesbyrd. Ældste Ole Hansen fremholdt hvilke velsignelser det bringer at adlyde visdomsordet, saavelsom alle Guds bud og befalinger. Eva Jensen sang en sang. Til slutning blev salmen «Nu fryd mit hjerte finder» avsunget. Taksigelse av søster Margaret Peterson.

* * *

Kl. 7 blev offentlig møte avholdt og aapnedes med salmen: «Atter kraftig saltes jorden». Bøn av br. Bernt Rindahl. Fortsattes med salmen: «Fader vor i himlen». — Konferansepræsident Karl Jensen ønsket forsamlingen velkommen, hvorefter præsident David O. McKay talte; med ældste Ole Hansen som tolk. Han anmodet alle

at komme og høre, at Mormonismen indeholder alle de principer som fordres for frelse. — Til avveksling sang søster Scholdseth en solo. — Derpaa blev tiden benyttet av missionspræsident A. Richard Peterson som gav mange gode raad og formaninger og opfordret til trofasthet i evangeliets tjeneste. — Til avslutning blev salmen: «O min Fader du som troner» avsunget. Taksigelse av konferansepræsident Karl Jensen.

* * *

Derefter holdt den kvindelige hjælpeforening møte under præsidium av præsidentinde Emma Ray McKay og ledet av præsidentinde Margaret Peterson. Aapnedes med salmen: «Idag medan Sola». Bøn av søster Kristiansen. — Præsidentinderne Emma Ray McKay og Margaret Peterson talte og formante søstrene til trofasthet og enighet i sit arbeide. Sluttet med salmen: «Naar skal vort øie». Bøn av søster Petra Røkke.

KRISTIANIA KONFERANSE

begyndte lørdag aften 19. juli kl. 7 med avholdelse av prestedømsmøte under præsidium av missionspræsident for den europæiske mission David O. McKay og ledet av missionspræsident A. Richard Peterson. Salmen: «Nu Israels gjenløser» blev avsunget og bøn blev holdt av konferansepræsident Carl Jensen fra Trondhjems gren. Fortsattes med salmen: «Se et land».

Derefter blev der foretat en mønstring over de fremmøtende i prestedømmet. Av høiprester var der 1, av de 70 var der 1, av ældster 14, av prester 2, lærere 6, av diakoner ingen.

Konferansepræsident Oluf K. Karlsen fra Bergens gren blev kaldt av missionspræsidenten til at uttale sine følelser og han sa, at det var ham en glæde at kunne staa frem og bære sit vidnesbyrd under kraften fra sangens toner og at alle skulde søke at leve overensstemmende med det lys og den kundskap vi har annammet og at vi ogsaa maa

huske paa det ansvar vi har for hvordan vi lever. De forskjellige gaver og kaldelser har vi mottat gjennem inspiration fra Gud selv og dette er et stort privilegium vi har fremfor noget andet kirkesamfund. Frembar sit oprigtige vidnesbyrd om evangeliets sandheter.

Konferansepræsident Carl Jensen fra Trondhjems gren fremstod derefter og uttalte ogsaa sin glæde over at kunne være nærværende ved dette møte her iaften og at kunne være en Guds repræsentant og bære det hellige prestedømme og haabet at han kunde utfylde den plads han var sat til. Frembar en hilsen fra søskende i Trondhjems gren og nedbad Guds velsignelse over det arbeide som vi hadde at fremme.

Missionspræsident A. Richard Peterson omtalte sin reise og var fornøiet over de gode resultater som var frembragt og var glad for at være her tilbake efter 5 ukers fraværelse. Han bad søskende at være ivrige i arbeidet for Guds verks forfremmelse og at en god aand maatte stedse være iblandt os. Han nedbad Guds velsignelse over brødrene. —

Ældste Frants Olsen, der netop var kommet fra Salt Lake City til den norske mission, fremstod og var taknemlig for at være her tilbake efter sit 6-aarige ophold i Zion og for at prædike evangeliet til sine medmennesker. Bar sit trofaste vidnesbyrd om de dyrebare sandheter han hadde annammet.

Missionspræsidenten for den europæiske mission David O. McKay var glad for at være her igjen efter 11 maaneders forløp. Det er saa underligt at tænke hvorledes tiderne kommer og gaar ubemerket hen og hvorledes menneskene lever sin sorgløse tilværelse, tænkende ikke paa dagen imorgen. Alle vi som holder det hellige prestedømme skulde bli sterkere for hver dag som gaar og det er en storartet ting at holde prestedømmet, men det er ikke alle som tænker saa, for hvis saa var, vilde der ha mødt flere frem her iaften. Vi har ansvar og vi er i besiddelse av fuldmakt og dette maa vi erindre. Gav en meget god og interessant belærelse om hvorledes enhver skulde ære sine stillinger og om de ikke gjør det vil de faa sin avsked, likesom det samme er tilfælde ute i verden, at den som ikke

varetar sit arbeide til bestemt tid, kan heller ikke beholde det. Ifølge rapport er der inden grenen 23 ældster og av disse er 14 tilstede. Hvor er de øvrige? Om de er borte uten undskyldning tilsidesætter de sin stilling og de kan heller ikke værdsætte dette og kan ikke faa sin andel i æren som de, der varetar sine plikter, og husk paa, at den som tilsidesætter sit prestedømme og fuldmakt er paa gyngende grund og ingen kan ta prestedømmet fra eder, hvis de selv ærer det, men enhver, der bærer prestedømmet og blir utelukket fra kirken, har ogsaa mistet det. — Omtalte sin reise for endel aar siden i Rom hvor han fik se alle billeder av de forskjellige paver helt fra Peters tid, som de belærer menneskene om at den første pave fik sin autoritet fra biskopen i Rom. Men hvor stor er ikke deres vildfarelse i dette, da Peter var en apostel og ikke en biskop. Johannes var en apostel og levet længe efter Peters død, og saaledes har paven sin myndighet fra biskopen i Rom og ikke fra en apostel. Omtalte myndigheten som var en underfuld organisation og i demokratisk aand og enhver maa respektere denne orden inden kirken. Det er ikke noget rart i, at utenforstaaende ikke forstaar dette, men kirkens medlemmer maa lære og forstaa disse ting. Gav en god forstaaelse om de forskjellige kvorumers opgave og arbeide. Sluttelig gav han brødrene en god lektie om, hvordan vi skal behandle hverandre og høine hverandres nivaa, ikke ved baktagelse eller ved at finde feil med hverandre, men at hjælpe hinanden i at gaa fremad. Vi skulde leve i et sandt broderskab, beskytte hverandre i livet, og hjælpe hverandre i sygdom som i nød og løfte hinanden op og ikke bryte hverandre ned. Nedbad Guds velsignelse over brødrene. — Efter opfordring blev flere spørsmaal fremsatte og besvartes av br. McKay, der ogsaa pointerte, at vi er ikke bundet i former og at velsignelsen kommer fra hjertet og ikke fra hukommelsen.

Missionspræsident A. Richard Peterson takket brødrene for deres opmerksomhet, hvorefter salmen: «Kom alle I Guds mænd» blev avsunget og taksigelse av forstander for Bergens gren ældste Ole Hansen.

Carl M. Hagberg, sekretær.

Søndag 20. juli kl. 10½

avholdt Kristiania gren sin søndagsskole-konferanse under præsidium av præsident David O. McKay og ledet av missionspræsident A. Richard Peterson, og desforuten var tilstede paa forhøiningen forstander Axel A. Nylander, ældsterne Ernst Jørgensen og Leland Anderson samt konferansepræsidenterne Oluf K. Karlsen fra Bergen og Carl Jensen fra Trondhjem, forstander for Bergens gren Ole Hansen, søstrene Emma Ray McKay, Margaret Peterson, Borghild Nylander samt ældste Frants Olsen og hustru fra Salt Lake City.

Møtet aapnedes med salmen: «O Fader lad mit hjerte faa». — Efterat missionspræsident A. Richard Peterson hadde ønsket de tilstedeværende velkommen til konferansen utførtes et godt program av søndagsskolebarnene bestaaende av sang, oplæsning og deklamation. Nogen katekisation blev ikke utført, da flere av de forskjellige klassers elever var reist paa ferie. — Br. Eyolf Arveseth redegjorde for arbeidet i 4. klasse og br. Henry Larsen, der repræsenterte den teologiske klasse, redegjorde for arbeidet inden samme, likesom søndagsskolebestyrer Ludvig Arnesen gav rapport om søndagsskolens arbeide. — Søster Margaret Peterson fremstod og glædet sig over at være tilstede i denne konferanse og høre det gode program som var fremført av barnene. — Dernæst uttalte søster Emma Ray McKay, med ældste Ole Hansen som tolk, sig meget rosende over det utførte program og om sin reise og de steder hun hadde besøkt. Fortalte en meget belærende barnehistorie om en bjørnebinne der gav ungen en advarsel om at passe sig for fælden, der var opsat, men som ungen ikke befulgte, idet den ikke kunde tænke at der var nogen fare for den, førend den saa sig fanget. Da angret bjørneungen at den ikke hadde lydt sin moders advarsel og ønsket sig hjem til sin mor igjen. Hun konkluderte med, at barnene maatte lyde sine forældre og motta raad og formaninger og respektere dem.

Præsident David O. McKay omtalte enkelte ting, han som ung gut hadde forundret sig over, nemlig de store egyptiske pyramider og den store mur i Kina og han undret

sig over de samme ting idag. Men disse barn som omgir os nu er større i skaberverket end de forunderlige ting som jeg nys nævnte. Og hvor forunderlige er ikke menneskene idag baade i form, uttryk og handlinger. Har dere set et menneskevrak eller et skib der har gaat paa et skjær? De er akkurat lik hinanden. Han formante barnene at holde sig borte fra alt der kunde skade dem, baade fra tobak og sterke drikke; ti vi skal søke at være Gud lik og at vi skal holde vore legemer rene og ikke forgifte dette, men at vi alle maa holde os visdomsordet efterettelig. Jesus var den bedste menneskетype der har været paa jorden. Mandens største plikt er at være mand og vor plikt er at være Siste Dages Hellige.

Missionspræsident A. Richard Peterson kundgjorde, at efter søndagsskolens slutning vilde der avholdes møte i den kvindelige hjælpeforening.

Til slutning blev salmen: «Hav tak for profeten» avsunget og taksigelse av forstander Axel A. Nylander.

* * *

Møtet i den kvindelige hjælpeforening avholdtes søndag kl. 12 ½ under præsidium av præsidentinde Emma Ray McKay og ledet av præsidentinde Mina Kristiansen av Kristiania gren. Aapningssalmen: «Mon hjemme i dalen jeg savnes» blev avsunget og bøn av søster Ragnhild Jacobsen. — Søster Emma Ray McKay gav derefter en oversigt over hjælpeforeningens arbeide i den europæiske mission og søster Borghild Nylander gav en kortfattet rapport over de i aarets løp indkomne og utbetalte midler, og regnskapet utviste en god status. — Søster Emma Ray McKay uttalte sin glæde over at se saa mange tilstede og henstillet til medlemmerne at gaa fremad i arbeidet og leve evangeliet. Vi maa ikke la os lede til at baktale hinanden, men hjælpe hverandre og at vi fremforalt maa ha et venligt ord til alle vore medmennesker. Omtalte eksemplets makt og hvilken indflydelse det kan øve paa vore medmennesker og i tilslutning hertil fortalte hun om en fabrikpike der var til spot og latter av sine medarbeidere, fordi hun var en Siste Dages Hellig, men med taalmodighet overvandt

situationen, saaledes at flere av hendes medarbeidere begyndte at undersøke evangeliets lærdomme. Søk at sprede solskin ind i hjemmene og enhver vil være velsignet i sit arbeide. — Præsident David O. McKay husket godt rapporten for 11 maaneder siden og den som nu er git, viser, at hjælpeforeningen er i god forfatning. — Til slutning blev salmen: «O min Fader du som troner» avsunget og taksigelse av søster Karoline Madsen.

* * *

Grensmøte avholdtes søndag eftermiddag kl. 2 under præsidium av præsident David O. McKay og ledet av missionspræsident A. Richard Peterson. Aabningssalmen: «O min Fader du som troner» blev avsunget og bøn av ældste Frants Olsen. — Fortsattes med salmen: «Nu forsamles vi». — Nadveren blev derefter administrert av presterne Willard Arveseth og Anton Jensen og omdeltes av brødrene Thorolf Syversen og Hilmar Simonsen. — Missionspræsident A. Richard Peterson fremstod og ønsket de tilstedeværende velkommen til møtet og haabet at Guds aand maatte være iblandt os. Han foreslog derpaa til opholdelse i de helliges tro og bønner kirkens generalautoriteter som er vedtat av kirkens sist avholdte generalkonferanse samt ældste David O. McKay som præsident over den europæiske mission og ældste A. Richard Peterson som præsident over den norske mission og de i konferansen virkende missionærer: ældsterne Axel A. Nylander, Ernst Jørgensen, Leland Anderson og Frants Olsen samt søstrene Margaret Peterson, Borghild Nylander og Karen Olsen, hvilket forslag enstemmig vedtoges.

Ældste Ernst Jørgensen fremstod derefter og uttalte, at han var glad for at være kommet ut i verden for at prædike evangeliet til sine medmennesker, endskjønt han følte sig meget svak og ufuldkommen, men han var taknemlig for at tilhøre kirken, og at det var hans ærlige vilje at kunne utføre sin mission tilfredsstillende. Han formante enhver til at leve et godt og et rent liv. — Ældste Leland Anderson var ogsaa glad for at kunne staa frem og bære sit vidnesbyrd om evangeliets sandheter og at han var fundet

værdig til at komme ut i verden for at forkynde det glade budskap til sine medmennesker. — Søster Borghild Nylander var fornøiet for den givne anledning til at kunne staa frem og bære sit vidnesbyrd og at hun vilde gjøre alt for at fremme evangeliet, endskjønt tiden nu snart er inde til at hun skal reise tilbake til Zion, men haabet at være tro til de pakter hun hadde annammet. — Konferansepræsident Carl Jensen fra Trondhjems gren frembragte en hilsen fra søskende dersteds og haabet at vi alle maa gaa fremad paa evangeliets vei og holde Guds bud og befalinger, endskjønt dette ikke altid var saa let. — Søster Karen Olsen var taknemlig for at være tilbake i Norge efter 6 aars fravær og haabet at hun kunde gjøre noget for evangeliets fremgang og at hun maatte være et eksempel for menneskene til efterfølgelse. — Ældste Frants Olsen var ogsaa glad for at være kommen tilbake som missionær for at prædike evangeliet. Han erindret sin moders advarsler og formaninger til at bli en god mand og nu hadde han en anledning til at forsøke at gjøre det bedste han kunde. Jeg og min hustru har ladet vore barn tilbake i Zion til Herrens varetægt og formanet dem at gaa paa Herrens veie og vi begge er villige til at utføre, hvad vi er beskikket til. — Konferansepræsident Oluf K. Karlsen fra Bergens gren uttalte, at det var meget interessant at være tilstede i denne konferanse, hvor saa mange skjønne ting har været uttalt, og han haabet at det arbeide, der nedlægges i denne gren, saavelsom i de andre grene, ikke vil bli ufruktbart, men vil bære sin frukt i tidens løp, ti naar god sæd saaes, vil det trives og spire. — Til avveksling blev salmen: «O sig hvad er sandhet» avsunget. — Præsident David O. McKay talte ved tolk av ældste Ole Hansen og citerte den sist avsungne sang og grundlaget i denne var sandhet. Oprigtighet er grundlaget for sand karakter og et ord som en god mand uttaler skulde være sandhet. Omtalte flere gode eksempler paa hvad troskap og ærlighet fører til. Talte om nadverens bøn og betydningen derav og bad de, der hadde deltat i nadveren, erindre, hvad vi hadde lovet idag — og beflit eder paa at leve et kristent liv. — Missionspræsident A. Richard Peterson

opfordret medlemmerne av de forskjellige bestyrelser og lærerne til efter møtet at vente nogen minutter for at motta instruktioner og raad i sit arbeide.

Til slutning blev salmen: «Vi glædes og frydes» avsunget og taksigelse av ældste Leland Anderson.

* * *

Man samledes igjen med præsident David O. McKay for at motta de raad der skulde gives. Møtet aapnedes med salmen: «O min Fader du som troner». Bøn av br. Reidar Jacobsen. — Præsident McKay uttalte, at alle de der indehar stillinger i kirken er hans medarbeidere og at vi skal behandle hverandre i god tone og med respekt og ikke tale noget ondt om dem som du ikke kunne like. Omtalte hvem der har præsidium over vidnesbyrd- og fastemøtene og at enhver skal avlægge sine vidnesbyrd og ikke sitte og vente paa hverandre, hvad den eller den har at si. Han optok ogsaa en rapport over de tilstedeværende av prestedømmet, der viste at nogen faa var fremmødt og som han fandt var sørgeligt, ti hvis hver eneste av de Siste Dages Hellige vilde leve op til evangeliet, ville missionsarbeidet ha større fremgang. Gav en hel del gode illustrerende formaninger og gav svar paa forskjellige fremsatte spørsmaal. — Møtet sluttedes med taksigelse av br. Ludvig Arnesen.

* * *

Møte søndag aften kl. 7.

Møtet aapnedes under præsidium av præsident David O. McKay og ledet av missionspræsident A. Richard Peterson. Sangkoret, under ledelse av ældste Eyolf Arveseth, sang salmen: «O min Fader, du som troner», med solo av br. Henry Larsen. — Bøn av konferansepræsident Carl Jensen. — Fortsattes med salmen: «Jeg tjener Gud mens jeg er ung» med soloer av br. Henry Larsen og duet av søstrene Ingeborg Bruun og Hildeborg Helin. Forstander Axel A. Nylander fremstod og omtalte profetien om indsamlingen til Zions land og nødvendigheten av at ha hyrder og lærere, og at menneskene drives omkring av ethvert

lærdomsveir. Han uttalte, at det vistnok var den siste konferanse han nu var tilstede, idet han snart skal reise tilbake til Zions land, og bevidnet for forsamlingen, at David O. McKay var en Herrens tjener, samt omtalte Jesu mission og daab for de døde. — Til avveksling sang en kvartet Penrose's: «School thy feelings». — Forstander for Bergens gren ældste Ole Hansen uttalte dernæst, at det har været ham en stor glæde at være tilstede i denne konferanse, hvor Guds aand har været tilstede i rikt maal og frydet sig derover. Omtalte programmet i søndagsskolen, og om den rike mand og Lazarus som Gud har git menneskene til en advarsel, samt den brede og smale vei der repræsenteres av to makter: Satan og Jesus. — Til avveksling gav forstander Axel A. Nylander en fløitesolo. — Præsident David O. McKay, med ældste Ole Hansen som tolk, talte over Jesu ord: «Jeg er veien, sandheten og livet; ingen kommer til Faderen uten gjennem mig», samt gratulerte missionspræsident A. Richard Peterson og hans medarbeidere for kirkens fremgang i det forløpne aar og likeledes uttalte en tak til præsident Grant for de bevilgede midler der er benyttet til eiendommens reparation og oppudsning, indvendig som utvendig, og gav en god ros til søndagsskolens barn for det utførte program, samt gav kvindeforeningen og sangkoret honnør for det arbeide som de utfører. Opfordret enhver til at holde fast i troen og følge mesterens ord, ti dette er budskapet som menneskene maa befølge, og nu er spørsmaalet: Hvordan kan Jesus være veien til dig og mig? Jeg studerer hans liv, ikke som om han var en statsmand, kunstner eller historiker, men den vei han vilde enhver skulle efterfølge, enten du er fattig, syk eller rik. — Til avveksling sang koret: «Hvad var skuet ut i himlen». — Missionspræsident A. Richard Peterson omtalte midnatssolens skin, seet fra et høit fjeld, ved hvis fot alt var stille og lysets skin var der. Da Jesus kom til verden kom ogsaa lyset, men tiden kom igjen at lyset var slukket. Nu er lyset i verden, men menneskene sover og der er kun faa som arbeider. Var glad for at være kommet ut i en kold verden for at prædike evangeliet og til at undervise sine med-

mennesker. Bar til slutning sit vidnesbyrd og nedbad Herrens velsignelse over den norske mission. — Koret sang til slutning: «Skal vi svikte vore pakter». — Taksigelse av ældste Ernest Jørgensen.

Efter møtet gav br. David O. McKay endel gode raad og formaninger saavel til sangkoret som til søndagsskolens lærerpersonale.

* * *

Missionsmøtet

mandag morgen 21. juli kl. 9 var et av de mest interessante møter, der har været avholdt under konferansen. Møtet aapnedes under præsidium av præsident David O. McKay og ledet av samme. Aapningssalmen: «Hav tak for profeten» blev avsunget og bøn blev holdt av forstander Axel A. Nylander. Fortsattes med salmen: «We are sowing». — Præsident David O. McKay redegjorde for møtets hensikt og bad enhver avlægge sine vidnesbyrd, hvilket blev efterkommet. Han gav flere gode raad og formaninger som han bad missionærerne efterleve og nedbad Herrens velsignelse over den norske mission. — Til slutning blev salmen: «I'll go where you want me to go» avsunget og taksigelse av konferansepræsident Carl Jensen.

* * *

Pionærfesten

mandag aften, der var sammensluttet med avslutningsfesten for konferansen, var en helt igjennem hyggelig fest, der dannet en værdig avslutning av konferansen. Av de gamle pionærer var fremmødt et stort antal som blev rigelig bevertet med chokolade og kage, likesom sang, musik og deklamation blev godt utført, og ikke at forglemme talen for pionærerne. Festen blev holdt av kvindeforeningen og ungdomsforeningen i fællesskap der gjorde sit bedste for at enhver virkelig kunne ha en hyggelig aften.

Carl M. Hagberg, grenssekretær.

KALDELSER OG BESKIKKELSER.

Ældste Willard F. L. Arveseth fra Kristiania er kaldt paa mission og er beskikket til at arbeide i Bergens konferanse. — Ældste Olaf Vogler og ældste Erling Halvorsen er overflyttet til Kristiania konferanse og skal arbeide i Arendals gren. — Ældsterne Ivar Fløisand og William Bjørndal er beskikket for Bergens konferanse og skal arbeide i Haugesunds gren. — Ældste Harald Helgesen skal for en tid arbeide i Bergens gren. — Ældste Frants Olsen og hustru ankom til Kristiania den 18. juli med dampskibet «Bergensfjord», overvar konferansen og reiste derpaa til Sverige, hvor br. Olsen skal besøke sin mor, som er 92 aar gammel. De er stationert i Kristiania konferanse og er kaldt til at arbeide i Larviks gren.

DAAB.

Søster Ina Mathilde Sørensen fra Fredrikstad blev indlemmet i kirken ved daab den 20 juli.

Daabshandlingen blev utført av forstander Axel A. Nylander og haandspaalæggelsen av præsident David O. McKay.

SØNDAGSSKOLENS PROGRAM FOR SEPTEMBER.

Korlæsning:

Ja, og jeg vil være nærværende der, ti jeg vil komme ind i det, og alle de rene av hjertet, der komme derind, skulle se Gud. (Paktens bok 97. kap., 16. vers).

Sakramentvers:

Dette brød som nydes her,
til erindring om mig er.
Kalken ogsaa minder dig,
om mit blod utgydt for dig.

Fastedagsleksen:

Hvorfor tror jeg at jeg skulle holde mit sind og legeme rent.

BARNAS AVDELING

FRA PLOGGUT TIL PROFET.

En kort skildring av profeten Joseph Smiths liv
av ældste William A. Morton.

Oversat fra originalen av Borghild Nielsen.

26. Merkværdige syner i Kirtland tempel.

I tre aar arbeidet de hellige trofast paa Kirtland tempel, og det var da færdig og indviet. Indvielsen fandt sted den 27. mars 1836.

En dag, omtrent to maaneder før indvielsen, gik profeten Joseph, hans to raadgivere, Sidney Rigdon og Frederick G. Williams, samt profetens far ind i templet. Her blev Josephs far ordinert til en patriark i kirken, hvorefter han salvet og velsignet Joseph og hans raadgivere. Derefter hændte noget forunderlig. Himlene blev aapnet og et herlig syn viste sig for Joseph. Han saa det celestiale rike og dets herlighet. Han saa en vakker trone, hvor Faderen og Sønnen sat. Han saa ogsaa fædrene Adam og Abraham og han blev fortalt mange ting som du vil lære naar du blir ældre.

Josephs far og de andre brødre blev ogsaa storlig velsignet av Herren. Nogen av dem saa Frelseren og andre saa engler. De frydet sig og priste Gud for de herlige ting de hadde set og hørt.

Om aftenen paa indvielsesdagen mødte Joseph sammen med prestedømmet i templet. Mens broder George A. Smith talte, hørtes en lyd som av en sterk vind. Hele forsamlingen reiste sig med en gang. Nogen talte i tunger, andre profeterte og andre igjen saa syner. Templet var fyldt av engler. Folk utenfor hørte den forunderlige lyd og løp bort til templet. De saa da et sterkt lys som av ild der hvilte over den hellige bygning.

Søndag den 3. april 1836, mens Joseph og Oliver Cowdery bad i templet, hadde de et merkværdig syn. De saa Herren staaende ved brystvernet paa talerstolen. Hans

øine var som en ildslue. Hans haar var hvitt som ren sne og hans ansikt var klarere end solen. Han talte til Joseph og Oliver og sa: «Jeg er den første og den siste; jeg er den som lever. Jeg er den som blev ihjelslaget, og jeg er deres talsmand hos Faderen. Se, eders synder er eder tilgivne. I er rene for mig, opløfter derfor eders hoder og fryder eder. La eders brødres hjerter fryde sig, og la mit ganske folks hjerter fryde sig, de, som har av al magt bygget dette hus til mit navn.

Ti se, jeg har antat dette hus, og mit navn skal være her, og jeg skal aabenbare mig i miskundhet til mit folk i dette hus. Ja, jeg vil aabenbare mig til mine tjenere og tale til dem ved min egen røst, dersom mit folk vil holde mine bud, og ikke besmitte dette hellige hus. — Ja tusener og tituseners hjerter skulle storligen glæde sig paa grund av de velsignelser der skulle utgydes, og den begavelse, hvorved mine tjenere er blevne begavede i dette hus. Og ryktet om dette hus skal sprede sig til fjerne lande, og dette er begyndelsen paa de velsignelser, som skulle utgydes paa mit folks hoder. Saa ske det. Amen.» (P. B. 110).

Herrens ord er blit opfyldt. Ryktet om Kirtlands tempel blev spredt utover til fremmede lande, og folk fra mange nationer har hørt om dette forunderlige syn og de aabenbaringer der blev git paa dette hellige sted.

Efter Frelserens syn, viste Moses og Elias sig for Joseph og Oliver. Moses gav dem myndighet til at samle Herrens folk fra jordens nationer, og Elias aabenbaret for dem arbeidet for de døde. Dette arbeide utføres nu i templene, og de døde saavelsom de levende, mottar evangeliets velsignelser. (Forts.).

Se nøie, skal du øine
det store i det smaa.
Lik guddomstanker høine
paa græssets veke straa.
(Wergeland).

TAKKESANG.

Gud, naar du til opbrud kalder
hele livets dag trær frem:
Barndom, ungdom, moden alder,
arbeid, hvile, gjerning, hjem.
Alt jeg ser i tidens slut:
Sorg og glæde, smaat og stort.

Tak for alle livets glæder,
tusenfryd ved veiens kant.
Tak for sorgens stille steder,
tak for hver en ven jeg vandt,
tak for minder, tak for haab,
tak for smertens bitre daab.

Gud, for dig jeg vil mig boie,
skrifte al min synd for dig.
Alt det skjulte ser dit oie,
ogsaa troens gnist hos mig.
Lad min sjæl faa hvile ut,
i din varetækt, o Gud.

Dine raad er mig for hoie,
ei din vei jeg fuldt forstaar,
men jeg ser dit faderoie,
straale mot mig hvor jeg gaar.
Ogsaa de som foran gik,
hilser mig med kjærligt blik.

Jesus folger mig i striden,
han har tid, naar andre gaar.
Han sin fred mig gir i eie,
han det tause suk forstaar.
Sterkest straaler seirens lys
midt i dodens kolde gys.

Gud, som mig til arbeid kaldte
og som mig til hvile bød,
du som mine dager talte,
og som gir mig livets brød.
Hjælp mig i min siste vakt!
Klæd mig i den hvite drakt.

TOMINE JAKOBSEN, Haugesund.

INDHOLD: Trondhjems halvaarlige konferanse. — Kristiania konferanse. — Kaldelser og beskikkelser. — Daab. — Søndagsskolens program for september. — Barnas avdeling. — Takkesang.

Utgit og forlagt av A. RICHARD PETERSON, Osterhausgt. 27, Kr.a.

OTTO STENERSENS BOKTRYKKERI
KRISTIANIA